

Бібрські Вісті

Громада – великий чоловік

І.Я. Франко

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

м. Бібрка, 3 серпня, 2017 рік, випуск №79 (156)

Живий у пам'яті

Чудовий літній день видався в неділю 30 липня. Такої гарної днини бібрчани зустрічали гостей із Корнева, що на Городенківщині (Івано-Франківська область). Вони прибули до Бібрки з візитом-відповіддю. 2017 рік видався ювілейним. Бібрська делегація відвідувала родинне село Гриця Пісецького, героя, який, будучи членом УВО-ОУН, за завданням Організації брав участь в акції під Бібркою. У процесі цього чину він загинув і був похований на бібрецькому міському цвинтарі.

Стало традицією вшановувати пам'ять героя, який, не вагаючись, зголосився виконувати наказ Організації і під час проведення ексу віддав своє 23-літнє життя за ідеї, які привели його до УВО-ОУН.

У 2017 році минуло 145 років від дня народження отця І. Пісецького та 110 з часу появи на світ у сім'ї о. Пісецького сина Григорія, Гриця, Грицуня, як його ласкаво кликали рідні й не тільки.

Для збереження пам'яті про славу сім'ю отця І. Пісецького та його героїчного сина Гриця бібрчани й корнівчани в ювілейні роки обмінюються делегаціями. Так трапилося й цього року.

При приїзді до Бібрки корнівчани насамперед відвідали Літургію в бібрському храмі та взяли в ній участь. Опісля гості з бібрчанами, що їх супроводжували, піднялися Хресною дорогою, яка будується, на гору до каплички - для огляду панорами Бібрки, що звідти є чудовою. Не випадково свого часу Іван Франко, будучи тут з Уляною Кравченко, рекомендував їй описати Бібрку, яка нагадувала з цього місця швейцарські краєвиди.

Під враженнями побаченого, обговорюючи його, гості й бібрчани вирушили до колишньої тюрми НКВД, де наприкінці червня 1941 року більшовицькі опричники забирали садистськими способами життя мирних мешканців Бібрки та району тільки за те, що вони любили свою мову, звичаї, традиції, церкву, були учасниками українських мирних зібрань. Спільна молитва за душі замордованих линула до Господа Бога.

Рухаючись вулицею М.Грушевського до центру міста, корнівчани зацікавилися пам'ятними таблицями на нинішньому Будинку школяра. Їх було проінформовано про історичні умови появи цих пам'ятних знаків і перипетії, які мали місце при цьому.

На площі Національного Відродження гостей було ознайомлено з особистостями, яким присвячені пам'ятні таблиці (Я.Дудикевич, А.Парис, Уляна Кравченко), що встановлені на фасадах будинків.

Кульмінацією заходів була поминальна служба на могилі Г.Пісецького, яку провів о. Микола Коваль. На могилі про особистість Гриця Пісецького, його сім'ю і його героїчний чин говорили і бібрчани, і гості.

Корнівчани стали першою організованою групою людей, які відвідали могили сватів Івана Франка та Ольги Хоружинської-Франко - Івана (Яна) та Марії Фалькевичів, батьків дружини Тараса Франка Катерини. Тиха молитва за їхні душі стала формою пам'яті про людей, які поріднилися із сім'єю великого Каменяра.

Кінцевим акордом перебування корнівчан у «місті з бобром на гербі» став перегляд візуальної розповіді про Гриця Пісецького у приміщенні міської ради. Гості подарували присутнім чудово виконані пісні.

Мертві живі доти, поки живі пам'ятають про них. Під гаслом «Герої не вмирають!» завершилось перебування гостей із Корнева в Бібріці.

Корнівчани, відїжджаючи з міста, також відвідали місце відомої акції, що відбулася 30 липня 1930 року на дорозі з Великих Глібович до Бібрки і в якій брав участь Гриць Пісецький. Саме там він став легендою. Тепле прощання - і о 18.30 корнівчани відїхали до рідного села.

М.Віташ, 31.07.2017 року

ФОТОФАКТ.

Ремонт фасаду будинку на пл. Національного Відродження №29 (спільно з мешканцями)

майданчика біля школи, тренажерний майданчик; заходи, які проводить ГО «Молодь Бібрки»; паркан й освітлення довкола дитсадка; нові дитячі майданчики, каналізування вулиць Галицької і Стуса, ремонт музичної школи на вул. Шевченка та багато інших добрих справ?

Цих подій не було? Чи редакція газети «Погляд» розташована на іншій планеті, де нема сонця, а тільки болото?

Брудні політтехнології полягають у тому, аби вибивати найсильніших. Дійсно, Юрій Федущак і Надія Казимирівна Федущак за останні півтора року дуже багато зробили для міста. Жоден мікропроект чи програма співфінансування не обійшлися без їхньої участі. Як радник міського голови (на громадських засадах – без оплати) Юрій залучив на відновлення міської інфраструктури значні кошти. Надія Казимирівна як секретар ради готує та документально оформляє сесії БМР, які відбуваються в 3 рази частіше, ніж за попередників. Очевидно, і питань на них вирішується втричі більше. А перший рік праці (2016) вона працювала безоплатно, бо змушена була відмовитись від пенсії, що перевищувала зарплату. І лише з червня цього року їй, як і всім держслужбовцям, держава підвищила зарплату. Окрім того, суміщати посади секретаря ради й виконкому – протизаконно, як було за попередньої влади, тому мусить бути два окремих секретарі.

До речі, не варто вже стільки ганьбитися з тим цитуванням закону «Про доступ до публічної інформації»: усі добре пам'ятають, що за попередників у «Погляді» майже не висвітлювали рішення сесій та виконкому, а оприлюднення інформації про чергу на земельні ділянки мешканці чекали понад 10 років.

ФОТОФАКТ.

Початок будівництва футбольного майданчика біля школи (50% коштів надійде з обласного бюджету, решу – кошти Бібрської міської ради)

Люди з іншої планети

Останнє число «Погляду» яскраво засвідчує, які функції має ця газета: сіяти незгоду в місті, обливати брудом людей, що найбільше працюють, провокувати якісь конфлікти. Виникає враження, що матеріали готують журналісти, які живуть в іншій реальності. Вони блукають у суцільній темряві, бачать лише негатив, живуть минулим, маніпулюють цифрами і, що найприкріше, навіюють такий песимізм, ніби завтра кінець світу.

Як можна так не любити свого містечка, щоб не бачити позитивних змін: повне відновлення Народного дому («Просвіти»); ремонт фасадів у центрі; велопарковки, доглянутий стадіон і спільну діяльність ГО «ФК Захід Бібрка» з міською радою; доглянутий цвинтар і могили героїв; заміна вікон у БДЮТ та лікарні; початок будівництва футбольного

Тепер уся інформація про діяльність нової влади є на сайті БМР, найголовніше друкується в газеті «Бібрські вісті». До слова – за попередньої влади сайт не працював, що на нинішній час є ганьбою (21 століття!). І тільки люди з іншої планети можуть зараз вимагати паперовий порядок денний, коли весь світ веде ділову документацію уже в електронному форматі. Зараз можна купити квиток на автобус, потяг, до театру, в кіно; купити товар, вступити до вишу, оплатити комунальні послуги через Інтернет, тому обвинувачення про

порушення закону про доступ до інформації виглядає кумедним.

А щодо корупції, то панам, які замовляли статтю, варто заглянути до своїх декларацій, де суми значно більші, а площі земель обліковуються гектарами. А також зазирнути до своїх закладів, де продають алкоголь, не сплачуючи й копійки до бюджету міста. Напевно, НАБУ швидше має завітати до тих панів, які за безцінь розпродали громадське майно (стару школу, гаражі біля мерії, колишню друкарню, пожежну й ін.) та прославились іншими «подвигами».

До слова, родина Федущаків чесно сплачує всі податки, і їхній дохід – це дохід не однієї родини, а трьох окремих сімей, що складаються загалом з 8 осіб. Якщо відкинути податки та благодійність (непублічну), то вийде не набагато більше середньої заробітної плати. І зарплати в них – відповідно до статусу людей, які мають добру освіту й наукові звання (кандидат наук) й, напевно, дотепер пам'ятають теми своїх дипломних робіт.

Щодо кредиту, про який «прості селяни не знають», а Юрій Федущак знав, – це взагалі смішно коментувати. Людина просто взяла кредит. Не з міського бюджету, не з чиєїсь протекції, а за державною програмою. Просто взяла кредит на будівництво – так, як багато людей беруть кредити на що завгодно. І інформаційні ресурси не зобов'язані повідомляти про всі існуючі види кредитів (як пропонує «Погляд»). Хоча, якщо журналісти газети такі вже добрі до людей, то чому ж самі не надрукували для пересічних мешканців інформацію, що є у відкритому доступі на сайті обласної ради?

Загалом хочеться побажати редакції газети «Погляд» більше оптимізму, більше інформації про свої добрі справи і конструктивної критики. Виходьте із зони песимізму й пишіть про події і свої нинішні досягнення, а не обговорюйте людей і їхні статки. Україну будують оптимісти, а не ті, що плачуть за минулим, тягнучи всіх у прірву.

Депутат Перемишлянської районної ради Олег Довгаль

Як жили під Львовом сто років тому (продовження)

4. Перша галицька поетеса

Упродовж 1881–1884 років у школі Бібрки вчителювала Юлія Шнайдер, відома як Уляна Кравченко: перша знана галицька українська письменниця і поетеса. Її спогади про перебування у містечку досить неоднозначні: «Любуюся, тішуся сонцем і гарним видом, дійсно наче швейцарським... Наскільки околиця чудова, настільки місто погане [...]. Мешкаю в одному з нужденних містечок, в котрім лиш жидів і болота достатком».

5. Гетто для євреїв

Бібрка стала одним із перших міст Галичини, де ще в XV ст з'явився єврейський кагал. Станом на 1880 рік у Бібрці налічувалося 3580 осіб, серед них 984 греко-католиків, 763 римо-католиків, 55 протестантів та 1778 юдеїв. На той час єврейська громада була найчисельнішою, вона становила половину від усього населення міста. Проте із початком німецької окупації у Бібрці було створено гетто для утримання та ізоляції євреїв. Населення бібрського гетто налічувало 3600 євреїв, яких звозили сюди також з навколишніх теренів. 13 квітня 1943 року гетто в Бібрці нацисти ліквідували. А на околиці Бібрки розстріляли 1200 євреїв. Після Другої світової війни майже все польське населення містечка виїхало до Польщі. Таким чином містечко повністю втратило своє мультикультурне обличчя.

6. Костел початку XVII століття

Серед збережених до нашого часу історико-архітектурних пам'яток у Бібрці варто виокремити збудований на початку XVII століття оборонний мурований костел, який постав на місці попереднього храму. Спершу він мав посвяту святому Миколаю, а у 1922 р., після перебудови, його було заново посвячено на честь св. Анни. Після Другої світової війни всі предмети інтер'єру і церковне майно було вивезено до Польщі, у радянський час костел було перетворено на спортивний зал школи. Нині костел Миколая і Анни є пам'яткою національного значення.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

М	Команда	І	В	Н	П	З/П	Р	О
1	ШПИЛЬЧИНА	12	11	1	0	51/15	+36	34
2	БІБРКА	12	10	0	2	34/11	+23	30
3	БОРШІВ/ВИПИСКИ	12	7	1	4	31/24	+7	22
4	ПЕРЕМИШЛЯНИ	12	6	3	3	36/26	+10	21
5	НЕДІЛИСЬКА	12	5	2	5	31/29	+2	17
6	УШКОВИЧІ	12	4	2	6	20/33	-13	14
7	СВІРЖ	12	3	4	5	24/21	+3	13
8	КОРОСНО	12	3	2	7	18/31	-13	11
9	ОСТАЛОВИЧІ	12	2	3	7	14/31	-17	9
10	КИМИР	12	0	0	12	9/47	-38	0

ЧЕМПІОНАТ ПЕРЕМИШЛЯНСЬКОГО РАЙОНУ 12 тур

ФК "ГРОЗА" Боршів/Виписки 1:3

ФК "ЗАХІД" Бібрка

голи: Юра Репета, Тарас Іванюк, Андрій Гронський.

7. Національний рух опору

Перебуваючи у складі інших держав, Бібрка була одним із активних осередків українського національного руху Опору. Так, 30 липня 1930 р. члени ОУН Зиновій Книш («Ренс»), Юрій Дачишин («Кришталь»), Микола Максим'юк («Кох») та Гриць Пісецький здійснили сміливу акцію – експропріаційний напад на поштовий віз під Бібркою, який набув великого розголосу. Ініціатора цієї акції крайового провідника ОУН Юліана Головінського 20 вересня 1930 р. затримала польська жандармерія, а 30 жовтня цього року його було вбито при проведенні так званого слідчого експерименту.

30 червня 1941 р. одна із похідних груп ОУН на чолі з Ярославом Дяконом (згодом голова Служби Безпеки ОУН) та Ганною Музикою (згодом відома як Ярослава Стецько) проголосила у

Бібрці історичний Акт відновлення української державності. Згодом, трохи більше ніж за сім років, Я. Дякон, вже будучи головою Служби Безпеки ОУН, разом із кількома іншими підпільниками загине в бою в оточеній опергрупою МГБ кривіці саме біля Бібрки.

Бібрка сьогодні

Як і десятки років тому, нині в Бібрці костел святих Анни та Миколая є однією із найвизначніших споруд і пам'яток архітектури. Також у містечку збереглися Ратуша, монастир та Народний дім.

Дістатися до Бібрки зі Львова можна автомобілем чи прямими автобусами, що відправляються з автостанції №5. Дорога ж власною автівкою до містечка забере близько години.

Віталій Ляска та Юрій Пуківський За матеріалами проекту «Локальна історія»

Виконавчий комітет БМР звертає Вашу увагу на те, що спалювати сміття та суху рослинність категорично заборонено!!!

По-перше, випалювання стерні, сухої рослинності та її залишків на полях, уздовж доріг, лісосмуг забруднює повітря на величезних просторах, що завдає шкоди здоров'ю та навколишньому природному середовищу.

По-друге, випалювання стерні, сухої рослинності завжди призводить до знищення місць гніздування птахів, місць перебування тварин, усього видового складу тваринного та рослинного світу. Багато тварин, птахів гинуть або змушені мігрувати в інші місця, порушуючи природний баланс.

По-третє, випалювання стерні, сухої рослинності знищує мікрофлору ґрунтів, погіршує їх структуру та збіднює ґрунти.

По-четверте, випалювання стерні, сухої рослинності посилює процеси водної та вітрової ерозії земель, що призводить до деградації ґрунтів та інших негативних наслідків. Випалені поля не можуть захиститися від вітрової ерозії ґрунтів.

По-п'яте, випалювання стерні, сухої рослинності може призвести до пожеж у лісосмугах, лісах, завдати великої шкоди природному середовищу.

Доцільно проводити утилізацію трав'яних залишків. Найпростішим із методів утилізації може бути компостування – розкладення рослинних залишків без доступу кисню з утворенням компосту – однорідної органічної маси, яку можна використовувати в якості добрив. Найбільш цінною характеристикою компосту як добрива вважається вміст у ньому великої кількості хімічних елементів, необхідних рослинам для життя, а отже, рослинні залишки можна використати з користю.

Будьте уважні! Слід пам'ятати, що кожен акт підпалу - це злочин проти природи!!!

Графік виїзду пересувного флюорографа: 3.08 – Бібрка (біля ринку)

Читайте нашу газету в мережі Internet за адресою:

<http://bibrka-rada.gov.ua/informatsiyni-resursy-mista.html> , БІБРСЬКІ ВІСТІ

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання.

Газета "Бібрські вісті"
м. Бібрка, 81220 вул. Торгова, 2
e-mail: bibrskivisti@yahoo.com
Регістраційне свідоцтво:
серія ЛВ № 807/60

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.
Рукописи не повертаються.
Передрук матеріалів, опублікованих у газеті, дозволяється лише за письмовим погодженням редакції.
За зміст і достовірність статей відповідальність несуть автори.
Редакція не завжди поділяє поглядів авторів.
Тираж: 200
Друк самостійно

Розповсюджується безкоштовно